

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาและค้นคว้าเรื่อง การศึกษาศักยภาพผู้ประกอบการที่อื้อต่อธุรกิจชุมชน:
กรณีศึกษาตลาดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการ
วิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและวิธีการเลือกตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการวัดผลเพียงครั้งเดียว (One-shot-case Study) และการศึกษา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross Sectional Study)

ประชากรและวิธีการเลือกตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้เขียนผู้ประกอบการของชุมชนรักษ์ตลาดบ้านใหม่ จำนวน 70 ราย (ศิริพร สุพัฒน์กุล, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2551) โดยกลุ่มประชาชนนี้ เป็นกลุ่มที่เป็นหัวหัวใจสำคัญ และจำหน่ายสินค้าให้กับลูกค้าที่เข้ามาในตลาดบ้านใหม่

วิธีการเลือกตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ จำนวน 59 ราย โดยมีรายละเอียดดังข้อต่อไปนี้

1. จากจำนวนกลุ่มประชากร(ผู้ประกอบการ) ในตลาดบ้านใหม่ จำนวน 70 ราย (ศิริพร สุพัฒน์กุล, สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2551) ข้อมูลจากการสำรวจเป็นรายปี มาเลือกขนาดกลุ่ม

ตัวอย่าง โดยการเปิดตารางจากการเปรียบเทียบตารางมาตรฐานของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp.608-609) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 59 ราย

2. เมื่อทราบจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในการศึกษาแล้ว ในขั้นตอนนี้ทั้งผู้วิจัยจะทำหมายเลขแทนผู้ประกอบการทั้งหมด 70 ราย โดยเขียนหมายเลขในกระดาษตั้งแต่หมายเลข 1-70 ใส่ไปในกล่องที่จับสลาก และจะใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากหมายเลขหรือการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ไส้คืน เพื่อหารายชื่อผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ ให้ได้จำนวน 59 ราย ตามตารางของเครจซี และมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สนใจศึกษาคือแบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจาก 2 แหล่ง

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source of Data) เป็นการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และครอบแนวคิดในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ ทั้งในด้านของศักยภาพของผู้ประกอบ ทางด้านการตลาด การผลิต การเงิน การจัดการและความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source of Data) โดยเก็บรวบรวมเป็นเอกสารบทความจากหนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และธุรกิจชุมชน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ค้นคว้ามาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดมหาวิทยาลัยนูรพา เว็บไซต์ผลงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ และเว็บไซต์ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นต้น ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมนั้น นำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา และตั้งคำถามในแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามนี้เป็นคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยคำถาม 2 แบบ คือคำถามที่เป็นลักษณะปลายปิดและปลายเปิด โดยลักษณะของคำถามปลายปิด เป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือกหลายคำตอบหรือสองคำตอบ (Multiple Choice Questions and Dichotomous Questions) ส่วนคำถามปลายเปิดจะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบระบุคำตอบและแสดงความคิดเห็น ได้อย่างอิสระ แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ เป็นคำถามลักษณะปลายปิด มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่ เพศ สถานภาพ ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างอื่นก่อนเริ่มทำธุรกิจของตนเอง อาชีพที่เคยทำมา ก่อน ก่อนที่ทำธุรกิจของตนเอง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพของตนเอง และข้อมูลที่มี

ระดับการวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อายุตอนเริ่มธุรกิจของคนเอง

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการ เป็นคำถามลักษณะปลายปิด มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ มี 4 ข้อ ได้แก่ รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจ ผลการดำเนินธุรกิจ ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย และข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบอันดับ มี 1 ข้อ ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ประกอบการ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด มี ข้อคำถามทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด มีข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านการผลิต มีข้อคำถาม 9 ข้อ ด้านการเงิน มีข้อคำถาม 4 ข้อ และด้านการจัดการ มีข้อคำถาม 3 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการสนับสนุนขององค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นลักษณะคำถามปลายปิด แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนขององค์กรภาครัฐ มีข้อคำถาม 10 ข้อ และด้านการสนับสนุนขององค์กรภาคเอกชน มีข้อคำถาม 10 ข้อ

สำหรับคำถามในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 นั้น เป็นคำถามที่เกี่ยวกับระดับความคิดเห็น เป็นการวัดแบบอันตราภาคชั้น (Interval Scale) โดยใช้มาร์คัลลิเคริท 5 ระดับ (5-Point Likert Scale) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเป็นลักษณะเปิด ที่ให้ผู้ประกอบการแสดงความคิดได้อย่างอิสระ

การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพของผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่นั้น ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ แบบสอบถามจะต้องได้รับการทดสอบก่อนลงภาคสนาม ไปเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความชัดเจนของคำถามทุกข้อ มีขั้นตอนดังนี้

1. เมื่อสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดแล้ว นำแบบสอบถามที่ผู้จัดสร้างขึ้นไป เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติม

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว มาจัดทำแบบทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้จัดจะกำหนดให้มีแบบเลือกตอบ คือ สำคัญ ไม่สำคัญ ไม่แน่ใจ และช่องข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถาม โดยมีการแทนค่าคำตอบ ดังนี้

สำคัญ คะแนน เท่ากับ +1

ไม่สำคัญ คะแนน เท่ากับ -1

ไม่แน่ใจ คะแนน เท่ากับ 0

โดยผู้จัด นำแบบทดสอบคุณภาพของเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ในเรื่องที่ทำจริง โดยได้รับกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา มีรายชื่อดังนี้

อาจารย์ ธนารุติ โรจนรุ่งทวี

อาจารย์ ปิยะพร ธรรมชาติ

อาจารย์ ชาಯเกียรติ ชูศักดิ์

3. หลังจากที่ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหาแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าชันความสอดคล้องระหว่างคำถามกับลักษณะคำถาม (Index of Consistency: IOC) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าชันความสอดคล้อง

$$\frac{\sum R}{N} = \frac{\text{รวมจากคะแนนรายข้อที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด}}$$

เมื่อได้ค่าชันความสอดคล้องในแต่ละข้ออย่างแล้ว ค่า IOC ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.80 จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังนั้นคำถามที่ได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.80 ต้องตัดทิ้ง ซึ่งผลที่ได้นั้น คำถามทุกมีค่าเท่ากับ 1 จึงไม่มีข้อคำถามที่จะต้องตัดทิ้ง โดยค่า IOC แต่ละข้อนั้นสามารถถูกใจจากภาคผนวก ง

4. นำแบบสอบถามที่นำแบบสอบถามที่เตรียมไว้ไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) กับผู้ประกอบการในตลาดคลองสวน จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้ประกอบการตลาดบ้านใหม่จำนวน 11 ราย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมและความชัดเจนของ

แบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541, หน้า 90)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม

สำหรับการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบัค นั้นสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) Version 15 ในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นได้อีกด้วยหนึ่ง เพื่อให้มั่นใจได้ว่า แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ มีคุณภาพในการวัดค่าหรือศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา โดยค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าที่ยอมรับได้นั้น ควรจะมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 (Nunally, 1978 อ้างถึงใน วุฒิชาติ สุนทรสมัย, 2550, หน้า 82) ซึ่งในการศึกษาศักยภาพผู้ประกอบการที่อ่อนต่อธุรกิจชุมชน ในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่ 3 ที่เป็นคำถามเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ประกอบการและส่วนที่ 4 การสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ส่วนที่ 3 ศักยภาพของผู้ประกอบการ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตลาด	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.764
2. ด้านการผลิต	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.771
3. ด้านการเงิน	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.742
4. ด้านการจัดการ	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.898

ส่วนที่ 4 การสนับสนุนขององค์กรภาครัฐและเอกชน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนจากภาครัฐ	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.937
2. การสนับสนุนจากภาคเอกชน	ค่าแอลฟ่า เท่ากับ	0.916

ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟ่า ในภาพรวมนั้น มีค่าเท่ากับ 0.860 เป็นค่าความเชื่อมั่นเป็นที่ยอมรับได้

5. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในตลาดบ้านใหม่ ที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจกรรมทั้งด้านการผลิตและจำหน่ายสินค้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจาก คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ประกอบการในตลาดน้ำใหม่
2. เตรียมแบบสอบถามและของที่ระลึกให้เพียงพอ กับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน – 10 ธันวาคม 2551 ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ตั้งแต่ 9.00 – 16.00 น.
4. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาระบบที่ 1 ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้ว มาลงรหัส ข้อมูลตามคู่มือลงรหัส และประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ และส่วนที่ 2 เป็น คำถามเกี่ยวกับศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยทั้ง 2 ส่วนนี้ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) การวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการศักยภาพผู้ประกอบ และส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนขององค์กรภาครัฐและเอกชน ในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 นี้ จะเป็นคำถามที่มีลักษณะ เป็นความคิดเห็น ใช้มาตรวัดแบบลิเคริท 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมี การประเมินตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น	เห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1-8 จะทดสอบโดยใช้ T - test ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 รูปแบบการตั้งธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการใน

ด้านการตลาดแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการตั้งธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการในด้านการผลิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 รูปแบบการตั้งธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการในด้าน การเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 รูปแบบการตั้งธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการในด้าน การจัดการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการ ในด้านการตลาดแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการ ในด้านการผลิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการ ในด้านการเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 ลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้ศักยภาพของผู้ประกอบการ ใน การจัดการแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 9 -10 ทดสอบโดยใช้ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ใน การทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 9 การสนับสนุนของภาครัฐมีความสัมพันธ์ทางบวกกับศักยภาพของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 10 การสนับสนุนของภาคเอกชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับศักยภาพของผู้ประกอบการ

การทดสอบสมมติฐานนี้ เป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด (ชูครี วงศ์รัตนะ, 2541, หน้า 314) เพื่อความสัมพันธ์ของการสนับสนุนภาครัฐและเอกชนที่มีต่อศักยภาพของผู้ประกอบการ

ลักษณะที่สำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูครี วงศ์รัตนะ, 2541, หน้า 310-311) มีดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 ค่า -1.00 และ +1.00 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสูงที่สุดแต่สัมพันธ์กันในทิศทางที่แตกต่างกัน ส่วนค่า 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

2. ข้อมูลมีความสัมพันธ์กันทางบวกหรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ตามกัน หมายความว่า เหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนสูงตัวในแพรหนึ่งแล้วได้คะแนนสูงในอีกตัวแพรหนึ่งด้วย หรือ

ในทางกลับกัน เหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนต่ำในตัวแปรหนึ่งแล้วได้คะแนนต่ำในอีกตัวแปรหนึ่งด้วย

3. ข้อมูลมีความสัมพันธ์กับทางลบหรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้าม หมายความว่า เหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนต่ำในตัวแปรหนึ่งแล้วได้คะแนนสูงในอีกตัวแปรหนึ่ง หรือ ในทางกลับกัน เหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนสูงในตัวแปรหนึ่งแล้วได้คะแนนต่ำในอีกตัวแปรหนึ่งด้วย

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2545, หน้า 92)

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0 – 0.20 มีความสัมพันธ์อ่อนในระดับต่ำมาก
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.21 – 0.40 มีความสัมพันธ์อ่อนในระดับต่ำ
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.41 – 0.60 มีความสัมพันธ์อ่อนในระดับปานกลาง
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.61 – 0.80 มีความสัมพันธ์อ่อนในระดับสูง
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 มีความสัมพันธ์อ่อนในระดับสูงมาก